

РЕШЕНИЕ

№ 3649

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7588** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ АС-619/17.07.20г на Н. Д. В. от [населено място] против ЕР № 1804/17.06.20г на НЕЛК.

В жалбата се твърди, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка и необсъдени релевантни факти. По предходно ЕР на ТЕЛК жалбоподателката е имала определена 51% намалена работоспособност за срок от 3 години, като при процесното преосвидетелстване ѝ е дадена 40% пожизнено/тъй като не са взети предвид съпътстващите заболявания и по-специално-артериална хипертония, констатирана през 2016г при предходното освидетелстване. НЕЛК се обосновава с т. III от Методиката за прилагане на отправните точки на оценка на трйно намалена работоспособност /според която се взема само най-високия процент-за най-тежкото заболяване, и останалите проценти-за придружаващите заболявания, не се вземат предвид/, която норма е отменена с Решение № 8982/07.07.20г по д. № 3481/20г на ВАС. Макар отмяната на нормата да е занапред и след отмяната се възобновява действието на старата редакция на т. III, след като в случая ЕР на НЕЛК не е влязло в сила поради съд. обжалване, при постановяване решението на Съда следва да се съобрази актуалното положение, което е по-благоприятно за инвалидите/че се вземат предвид и процентите за съпътстващите заболявания/. Моли се за отмяна на ЕР на НЕЛК и връщане на преписката за ново произнасяне, съобразено с действащата към момента редакция на т. III от Методиката. В съд. заседание адв. Л. поддържа жалбата, като не претендира разноски.

Ответникът НЕЛК не се представлява в съд.заседание. В писмено становище се моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна, тъй като обж. ЕР е постановено в съответствие с изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК, респ. било е съобразено с действащите към момента на постановяването му мат.норми.ЕР е подробно и мотивирано, като са разгледани всички доказателства от мед.документация на лицето.Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни - ТЕЛК/ II-ри състав/ при Университетска Първа МБАЛ [фирма]-С. , А., ГД “Гранична полиция” /осигурител/, ТП на НОИ-С. и РД”СП”-С. не се представляват в съд.заседание и не изразяват становище по жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, срещу инд.адм.акт по см. На чл. 21 от АПК и Зздр, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

С процесното ЕР № 1804/17.06.20г на НЕЛК/Специализиран състав по психични, вътрешни и С./, по жалба на В. от 30.03.20г, изцяло е потвърдено ЕР № 0806/10.03.20г на ТЕЛК/ II-ри състав/ при Университетска Първа МБАЛ [фирма]-С., с което по повод преосвидетелстване на жалбоподателката е определена 40% трайно намалена работоспособност, пожизнено. В. работи като системен оператор в ГД “Гранична полиция”, като при предходно освидетелстване с ЕР на ТЕЛК № 0656/29.09.16г ѝ е била определена 51 % трайно намалена работоспособност, за срок от 3 години.Преди това с ЕР на ТЕЛК № 0089/22.02.16г са ѝ определени 72%- за 3 години, с ЕР на ТЕЛК № 0116/27.03.13г са ѝ определени 71%-за 3 години, като първоначалната инвалидизация е по ЕР на ТЕЛК № 0157/07.04.10г за 50%, за срок от 3 години. Видно от МЕД на лицето, още при първоначалната инвалидизация през 2010г и при преосвидетелстването през 2013г заболяването на лицето е едно- Болест на К./с рецидивиращ ход на протичане/, като в ЕР на ТЕЛК № 0089/22.02.16г за първи път се отразява и съпътстващо второ заболяване- артериална хипертония II-ри стадий/за което по повод жалба се е произнесъл и НЕЛК-Състав по сърдечно-съдови болести/.В последното ЕР на ТЕЛК № 0806/10.03.20г е отразено само водещо заболяване-болест на К. и не са отразени никакви съпътстващи заболявания/въпреки, че в предходното ЕР на ТЕЛК има отразено такова/.Последното преосвидетелстване от ТЕЛК е било направено по документи, като на жалбоподателката е определена 40% трайно намалена работоспособност, пожизнено, само въз основа на единственото отразено в ЕР заболяване /водещото заболяване-болест на К./С обж. ЕР, НЕЛК потвърждава изцяло ЕР на ТЕЛК, като произнасянето отново е по документи, потвърдени са определените 40% трайна неработоспособност за водещото заболяване , но е констатирано от НЕЛК /в обстоятелствената част/ - наличието на съпътстващото заболяване/артериална хипертония II-ри стадий/, за което са определени 10% трайна неработоспособност. Заключение на НЕЛК е, че съгл. действащата към датата на произнасянето /17.06.20г/ редакция на т.2 и т.3 от Методиката по П..№ 2 към чл. 63 ал.3 от НМЕ, крайният процент неработоспособност следва да е най-високият /т.е. 40% за водещото заболяване/, като не се вземат предвид по-ниските проценти за съпътстващите заболявания.

Съдът намира от правна страна следното:

Обж. ЕР на НЕЛК е постановено от компетентен орган, в кръга на разписаните по закон негови правомощия, от надлежния/според характера на водещото заболяване/-

Специализиран състав по психични, вътрешни и С./който е в законово-предвидения персонален състав/. ЕР е в писмена форма, като са спазени изискванията за форма по на чл. 59 ал.1 от АПК и се съдържат реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК , вкл. фактически и правни основания. Не е посочен ред за обжалване, но това не е пречило жалбоподателката да упражни правото си на жалба до Съда. В хода на адм. производство не са допуснати съществени нарушения на адм. производствените правила, като са били установени относимите факти и обстоятелства/чл. 35 от АПК/. В ЕР на НЕЛК, за разлика от ЕР на ТЕЛК, е отразено в обстоятелствената част съпътстващото заболяване и за него са определени 10 % неработоспособност. Неоснователно е възражението за произнасяне на НЕЛК при неизяснени релевантни факти и некомментираните установени факти.

По материалната законосъобразност на ЕР , Съдът намира следното: На осн. чл. 142 ал.1 от АПК, Съдът преценява мат. законосъобразност на ЕР към датата на постановяването му- 17.06.20г. Към тази дата действително т.ІІІ от Методиката предвижда трайната неработоспособност да се определя само въз основа на водещото заболяване/за което е определен най-висок %/, без да се сумират към него процентите за съпътстващите заболявания. Следователно към датата на постановяването му, процесното ЕР на НЕЛК е било и мат. законосъобразно. Съгл. чл. 142 ал.2 от АПК обаче , Съдът при произнасянето си следва да вземе предвид и релевантните нови факти, настъпили до края на устните състезания/приключили на 10.03.21г/. Жалбоподателката се позовава на окончателно Решение № 8982/07.07.20г по д. № 3481/20г на ВАС/5чл. състав/, с което се оставя в сила Решение № 1632/31.01.2020г. по д. № 10422/18г на ВАС /3чл. състав/, в частта, с която е отменена т.ІІІ от Методиката за прилагане на отправните точки на оценка на трайно намалена работоспособност /вида и степента на увреждането / в проценти от приложение №2 към чл. 63, ал.3 от Наредбата за медицинската експертиза . Обж. ЕР на НЕЛК е постановено на 17.06.20г именно въз основа на тази окончателно отменена / считано от 07.07.20г/- т.ІІІ от Методиката /която обаче вече е била неокончателно отменена от 3чл. състав на ВАС към 31.01.20г/. Към датата на окончателното Решение на ВАС/07.07.20г/, обж. ЕР на НЕЛК не е влязъл в сила адм. акт. Следователно, към момента на произнасяне на НЕЛК вече е било налице отменително, макар и неокончателно решение на 3чл. състав на ВАС, като приложената от НЕЛК мат. норма- т.ІІІ от Методиката, е била предмет на всякащо съд. производство. Съгл. чл. 195 ал.1 от АПК, отмяната на норм. акт. действа занапред, т.е. отмяната на т.ІІІ от Методиката действа след 07.07.20г, респ. след тази дата, до приемането на нова редакция на отменената норма, се възстановява действието на старата редакция на т.ІІІ от Методиката /действала до приемане на отменената от ВАС редакция/. След отмяната на т.ІІІ на 07.07.20г обаче е приета нова редакция на т.ІІІ /ДВ бр. 63/20г, в сила от 17.07.20г- датата на жалбата по настоящото дело/. Към края на устните състезания/10.03.21г/ и към настоящия момент вече действа последваща редакция на т.ІІІ /ДВ бр. 79/20г, в сила от 08.09.20г/. Съгл. която отново се взема предвид най-високият процент /за най-тежкото увреждане/, като останалите проценти за съпътстващите увреждания не се вземат предвид при оценката, но се изписват в мотивната част на експертното решение. Съдът намира поради което, че и към момента на постановяване на обж. ЕР/по тогава действащата редакция на т.ІІІ/, и към края на устните състезания- ЕР на НЕЛК е мат. законосъобразно.

ЕР на НЕЛК е съобразено и с целта на закона, като жалбата е неоснователна по всички

възражения.

Предвид изхода на спора, на ответника се дължи юрк.възнаграждение в мин.размер от 100лв по чл. 24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 78 ал.8 от ГПК.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ АС-619/17.07.20г на Н. Д. В. от [населено място] против ЕР № 1804/17.06.20г на НЕЛК.

ОСЪЖДА Н. Д. В. от [населено място] да заплати на Националната експертна лекарска комисия-С. сумата от 100лв/сто лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с кас.жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: